Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

Lonwabo's Recepten

Lonwabo was een tienjarig jongetje.

Hij woonde bij zijn moeder en grootmoeder.

De grootmoeder van Lonwabo had de mooiste en rijkste groentetuin.

Hij genoot ervan om zijn grootmoeder te helpen met het wieden van de tuin en het water geven aan de groenten.

Hij moest water uit de rivier halen. Hij was geen luie jongen. Hij liep de heuvel af en weer omhoog.

Hij passeerde zijn vrienden die voetbal aan het spelen waren, en ze lachten hard en zeiden tegen hem: "Lonwabo, waarom doe je dat? Dat is een meisjeswerk, dat zouden wij nooit doen."

Lonwabo lachte ze toe en ging verder met zijn reis.

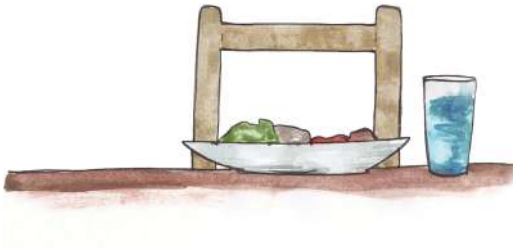
Hij dacht aan alle gelukkige momenten met zijn grootmoeder in de tuin.
Deze gedachten lieten hem de lange reis en de opmerkingen van zijn vrienden vergeten.

Hij vond het leuk om te raden hoeveel wortels er in elke bos zouden zitten voordat zijn grootmoeder ze uit de grond trok.
De grootmoeder van Lonwabo bereidde altijd de lunch voor hem terwijl hij op school was en zijn moeder aan het werk was.

Elke dag kwam hij thuis en vond zijn eten al bereid en op tafel voor hem neergezet.

Onmiddellijk nadat hij zijn schooluniform had uitgetrokken, ging hij aan tafel zitten, zei een klein gebedje en begon te eten.

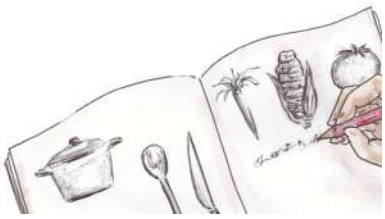
Zijn grootmoeder bereidde allerlei soorten maaltijden voor hun lunches.

Hij hield van de smakelijke maaltijden van zijn grootmoeder.

Wanneer hij klaar was met eten, waste hij zijn bord af, nam een boek en een potlood en ging naast zijn grootmoeder zitten.

Hij vroeg haar naar de ingrediënten in de maaltijd die hij net had gegeten en schreef zorgvuldig elk klein detail op.

Hij vertelde zichzelf dat wanneer hij groot is, hij zijn eigen restaurant gaat openen.
Hij zal het restaurant naar zijn grootmoeder noemen en alle maaltijden maken die zijn grootmoeder voor hem heeft gemaakt.

